

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XVIII. perducitur vsque ad Annum D.XC.
nempe ab Anno primo Iustini Senioris, vsque ad quintum Mauritij Augusti.
Complectitur annos LXXIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 575. Benedicti Pap. Annus 3. Ivstini Ivn. Imp. Annus 10.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14926

... sed videretur hinc. Deo qui vult et, que non sunt tam
... sed videretur hinc. Deo qui vult et, que non sunt tam

Composi se operatur maxime, ut non remaneret per vicia, sed
... sed videretur hinc. Deo qui vult et, que non sunt tam

Quam vero tempore lingua mihi grauit obriguerat ita vt
... sed videretur hinc. Deo qui vult et, que non sunt tam

JESU CHRISTI
Annus 575.
BENEDICTI PAP. IVSTINI IVS. IMP.
Annus 10.

Quingentesimus & septuagesimus quintus Christi
... sed videretur hinc. Deo qui vult et, que non sunt tam

dior, veritas tamen ipsa securior atque purior hauritur e
... sed videretur hinc. Deo qui vult et, que non sunt tam

Accidit plane tunc quidem, quod sicut euenite saepe
... sed videretur hinc. Deo qui vult et, que non sunt tam

Quodam tempore, reuelante sibi Spiritu sancto, aduentum Lon
... sed videretur hinc. Deo qui vult et, que non sunt tam

Monachus quid dixit: Abscedite & vos a loco, auferentes vobis
... sed videretur hinc. Deo qui vult et, que non sunt tam

Tunc vnus extraxit gladio, vt in eius caput videret, dextera in
... sed videretur hinc. Deo qui vult et, que non sunt tam

II.

c. Præf. 8.

e Greg. lib. 6. c. 6.

III.

S. HOSPI-

TI DE

CLADE

LONGO-

BARDORU

PRÆDI-

CTIO.

IV.

V.

PERCVS-

SORABIE-

CTA IMPIE

TATE FIT

MONA-

CHVS.

e. 161. 14.

VI. a Greg. 1. 7. c. 6. PEREGRINATIO AD LIMINA APOSTOLORUM.

Ex quibus illud vnum factis in medium adduxisse, quo perseverans p[ro]fessus ille v[er]us declaratur, quo Fideles cōfueverunt Romam ad Apostolorum limina, vt ibi diuersis languoribus sanarentur, se conferre ait enim Gregorius a. Homo erat Andegauensis incola, qui per nimiam febrem cingulum pariter audiatque perdidit. Et cum de febre conualesceret, sordidus permanebat ac natus. Igitur diaconus ex provincia illa Romam directus est, vt beatorum Apostolorum pignora, vel reliquias sanctorum, qui illam urbem manuum exhiberet. Qui cum ad parentem infirmum illius pervenisset: rogavit eum vt cum fili conualem iterum sanare dignaretur, confisi, quod si beatus inuenerit, Apostolorum adire sepulchra, pro cuius posteris a seque medicinam, Euntibus autem illis, uenerunt ad locum, ubi beatus Hostitius habitabat. Quo salutato ac desolato, casus iterum diaconus p[ro]dit, ac profusa se Romam inducit, seque ubi, qui sancto viro de nandis amicis essent, commendati deponit.

VII. OLEO BENEDICTO CURATVR INFIRMVS.

Cumq[ue] ibi adhiberetur, sensu v[er]o per spiritum Domini adesse virtutem. Et ait diaconus: Infirmum qui comes tuus nunc est iterum, ego vt meo affectu repraesentem. At ille nihil uteratus, volentes ad meritum vadit, inuenitq[ue] infirmum s[er]uē plenum, qui per nutum aures suas dare tunc non indubitat. apprehensum que dicit ad Senatum Dei. At ille, apprehensa manu caesare, attraxit caput illius ad fenestram, affusoq[ue] oleo benedictione sanctificato, tenens manu sinistra linguam eius, et, veritatis capiti infudit, dicens: In nomine Domini mei Iesu Christi, aperiantur aures tuae referet que ostendam virtus illa, que quendam ab homine sordidum nunc nectens eiecit demonium. Et hoc dicens, interrogat nomen: Ille vero clara voce ait: Sic dicitur. Cumq[ue] hoc vidisset diaconus, ait: Gratias tibi inmensas refero, Christi, qui t[ame]n talia per seruum tuum dignatus ostendit. Querebam Petram, querebam Paulum, Latrentiumq[ue] vel reliquos, qui proprio amore Romanam siluam hinc omnes reperi, hic cunctos inueni, hac eorum maximo fletu et admiratione dicente, vir Dei enim intentione v[er]o vitam vitam gloriam, ait: Sic ille, dilectissime frater, non hoc ego facio, sed ille, qui mundum ex nihilo condidit, qui pro nobis hominem suscipiens, eum visum, sordidum audire, mutat in gloriosum: qui leprosum eum p[ro]fissum, mortuum vitam, omnibusque infirmis, affluente medicinam indubitat. Tunc diaconus gaudentes abiecit cum comitibus suis. Et hoc Gregorius: ex quibus etiam vetus illa in Ecclesia Catholica constituto perseverans ostenditur, cuius Tertullianus ad Scapulam meminit, qua videlicet oleum benedictum adhibere consueverunt Fideles ad morborum curacionem.

VIII. b Greg. Tur. hist. 1. 4. c. 30. TENTANT ITERVM GALLIAS LONGOBARDI.

Quod rursum pertinet ad Longobardos, idem Gregorius superius de illis conuictum in Gallis eruptionibus diuersis temporibus repetit, haec ait: b[ea]t[us] Procopius Longobardum in Gal. has, armator Periculi super Celis successit: concurritq[ue] ibi, tantumque tunc stragem Longobardi fecerunt, scilicet de Burgundionibus, vt non possit catalogum numeris occisionum, amantique pradae asserere iterum in Italia. Quibus ascendente illis, Euanio, qui et Mummolus, accessit a Rege Guntibano Patriarcha cuiusdam inuenit, Argentum, iterum Longobardi in Gallias, et vsque Moctas Calnes ascendunt, quod adhaec, civitati Ebraconensi, Mummolus exercitum mouet, et cum Burgundionibus illis p[ro]fissus: circumdatq[ue] Longobardos cum exercitu a-ctiq[ue] concidit, per diuersa silua cum eruit super eos: multiq[ue] interfecit, nonnullos cepit, et Regi direxit: quos ille per loca dispersos custodire p[ro]cepit, paucos quodammodo per fugam elapsos, qui postea nunciarent.

IX. a Greg. Tur. hist. 1. 4. c. 37. SALBVS ET SAGITTARIVS EPISCOPI BELLATORES.

Fraternitatem cum hoc p[re]lo, Salonus et Sagittarius fratres, atque Episcopi, neq[ue] truce castis manibus, sed galia et horica caplari armati, multos manibus propriis (quod peius est) interfecisse referuntur: hoc prima Mummolus certamine victoria fuit. Meminisse debes, lectos, hos Episcopos iam tempore Ioannis Papae (vt dictum est superius) fuisse Episcopali dignitate dimittos, sed Rege intercedente, per ipsum Romanum Pontificem restitutos: verum licet specimen aliquod ad breue tempus ediderint in o[mn]i v[er]itate: quia tamen quodcumque factum durabile non est, in p[ro]fissis relapsi mores, seip[s]os sunt deteriores effecti, de quibus haec rursus ipse Gregorius dicit: He vero in maioribus scelerebus quotidie miscerentur, et in p[re]lio illis (sicut iam supra meminimus) qua Mummolus cum Longobardis p[ro]fissus, tanquam vnus ex laicis accinctis arma plurimos

proprio manibus interfecerunt: in cunctis vero suis inimicis communi felle, verberantes sustulisse vsque ad effundendum sanguinem fecerunt. Vnde factum est, vt clamor populi ad Regem deus proderet, eosdemque Rex interfecisse p[ro]cepit. Quibus aduentibus, noluit sui obitu p[ro]fessus: sic se ip[s]e p[ro]fessus p[ro]fessus. Sed sagittarius felle commisit, vt erat lenis ac vniu[er]s. Et in sermone in rationabilibus p[ro]fissus, de Lamare pluribus de Rege capto, ac dicit, quod filii eius regnum capere non possent, eo quod mater eorum ex familia Magnachorij quondam asca Regi totum adisset, i-gnorans, quod p[ro]fessus nunc generibus famularum, Rego recarentur liberi, qui de Regibus fuerint proceres. Illi audita Rex commotus v[er]o adde, tam equos, quam paruos, vel quacumque habere poterant, abstulit, ip[s]osq[ue] in manibus a se longiori accessu demisit, in quibus paucentiam agerent, inchois p[ro]cepit, non amplius quam singulos ea clericos reliquens, inchois horum terminis commouens, vt ip[s]os cum armatis custodire deberent, ne casu ad eos visitandos v[er]o pateat aditus.

Superstes autem erant huiusmodi filii Regis, ex quibus senior agerere caput. Accedentes autem ad Regem seminare: cum dixerunt, si propitius audire dignaretur Rex verba seruum suorum, loq[ue]rentur in auribus suis. Qui ait: Loquimini quae libet. Dixeruntque: Ne forte innocens in Episcopo relictus condonatus fuisset, et peccatum Regi augetur in alium. Et idem filius domini p[ro]fessus, non quidem innocentes ex diebus superius p[ro]fessus, cum Regum hoc non sit, sed tyrannorum, Episcopos condemnare. Summorum enim Pontificum sententia, vel Synodali decreto in maiorem id fuit solitum. Subdit vero de Rege: Quod Rex hac ex parte suam culpam fecerit, ut ad eos, ita quantosq[ue] et releuare eos, ad p[ro]fessus, vt erant pro parulis nostris. Vides, quantum tribuat Rex Christianissimus Episcopatu ob lacrimamentum, vt licet scire deterrimos esse homines, eos tamen vinctos ab soluerit, et pecces ad Deum ab eisdem efflagitant. Intelligis pariter, quanti Deus ipse fieri uoluerit a Principibus quoscumque licet improbos sacerdotes, pro quibus aduersus eos, quos non decet insequentes eorum scelera felix iure in iurgare. Sed quid de illis pergit auctor dicere:

Quibus aduentibus, dimisso sunt. Egrediuntur de monasterio conuicti sunt pariter, et se opulentes, eo quod olim se vixi non fuerant ad civitates suas regressi sunt: et in tantum compuncti sunt, vt viderentur nunquam a p[ro]fessus colere, celebrare, reuerentia, diuiniq[ue] exercere, liberum Davidici carminis exere per diem, no-ctesq[ue] in hymnis et lectonibus meditando delectare. Sed non diu hoc sentit ad illiata per manus: conuersi sunt ita inuenerunt, et ita plerumq[ue] nobiles epulando atq[ue] bibendo dicebant, vt clerici matutina in ecclesia celebrantibus, hi posula p[ro]fessus, et v[er]o libere nulla priorum de Deo erat merita, nullus conuictus versus memoria habebatur, residente aurora, surgentes a cena, molibus se indumentis operientes, summo v[er]o mo[do] sepulsi vsq[ue] ad horam diei tentam detinebant: sed nos mulieres decerant, cum quibus p[ro]fessus, ex quo v[er]o p[ro]fessus, carne inuadent vsq[ue] ad illud hinc tempus, quod superius diximus, sic facebant singulis diebus, donec in Dei dirat super eos: quod in p[ro]fessus memor de his sumis, hucilique de his modo Gregorius: Quomodo autem hi in Episcoporum Concilio ab Episcopatu electi sunt, et alii in loci corant subrogati, atque dignum licet coerec[er]e, sed inmendati male p[ro]fessus, inferius eodem anno, quo ista fieri contigerunt, dicturi sumus.

Quod vero ad statum pertinet rerum Orientalium, ad idem est ad calamitatem, vt post g[ra]uissimam P[er]siae, deusitanq[ue] Syriae, & expugnationem quam duximus, Dara, Iustinus Imperator ob mareorem nimium, quem ex toto acceptis clibus hausit, in p[ro]fessus incederit, deliquitque mentis fit passus, siluicidus interitus, interualis ad modicum temporis spatium relapsens, Cum interea Sophia Augusta, vt corruent omni ex parte Republicae consuleret, consilium inuit, vt p[ro]fessus a Colrhoe Rege pacem redimeret: quomodo autem id factum sit, ab Euagrio ita accipere:

Initium est inquit, mature consilium rebus Romanis opportunum et accomodatam, quo illud quod temeritate peccati erat, in

XI. GVN 13. RANUS GVPAS TAS CON MENELAS

XII.

EPISCOPI INDIVS

XIII. IVSTI DORAT MEVEI DEICE

IESV AN

CHRISTI ANNI 4. 369. 370.

